

A Katolikus Egyház nagy aposztáziájáról szóló prófécia

„Amikor az Emberfia eljön, vajon talál-e még hitet a földön?” (Lk 18,8)

“Az Apokalipszis fenevada, akinek szája káromlásokat szól, és aki háborúban áll a szentekkel, Péter trónján ül, mint prédájára váró oroszlán.” (Clairvaux-i Szent Bernát látomása)

Az emberek feladják a korszellemet. Azt fogják mondani, hogy ha a mi időnkben éltek volna, a hit egyszerű és könnyű lenne. De az ő idejükben azt fogják mondani, hogy a dolgok összetettek; az egyházat naprakésszé kell tenni, és újra kell értelmezni a hitet. Amikor az egyház és a világ eggyé válik, akkor jönnek el azok a napok. Mivel Isteni Mesterünk korlátot állított az Ő dolgai és a világ dolgai közé.”

(Egyiptomi Szent Antal)

„Eljön az idő, amikor az emberek megbolondulnak, és ha olyannal találkoznak, aki nem bolond, mint ők, azt megtámadják, azt mondják: Ez megőrült, ez nem olyan, mint mi.”

(Egyiptomi Szent Antal)

A Szent Szűz mondta Szent Domonkosnak (1170-1221):

„Egy nap a Rózsafüzér és a Skapuláré fogja megmenteni a Világot” – Ezeket a szavakat a Boldogságos Szűz Mária nem mondta volna, ha Fia mindenkor elérhető maradna az Oltáriszentségben. Miasszonyunk megerősítette ezt a figyelmeztetést Fatimában (1917), amikor a Rózsafüzér Királynőjeként jelent meg. Majd Kármelhegyi Miasszonyunkként ismételte el, a kármeliták barna habitusát és barna skapuláréját viselve.

Röviddel halála előtt Assisi Szent Ferenc összehívta a követőit, és a következő prófeciát osztotta meg velük a felkavaró jövőről:

1. A szorongatás és a szomorúság nagy idői hamar eljönnek, melyekben világi és szellemi zűrzavar és veszélyek harapódnak el, sokak szeretete kihűl és a Gonosz hatalma minden mértéket meghalad.

2. A démonoknak a szokásosnál is nagyobb hatalom lesz engedélyezve, és a mi szent rendünk és a többi szerzetesrend szeplőtelen tisztasága annyira el lesz torzulva, hogy a keresztények között is csak nagyon kevesen fognak őszinte szívvel és tökéletes szeretettel engedelmeskedni a Pápának és a Római Katolikus Egyháznak. Valaki, akit azon szorongatás csúcspontján nem az egyházjog szerint választottak pápának, azon fog igyekezni, hogy rafinált módon sokakat eretnokségbe és a halálba vezessen.

3. Abban az időben a botrányok megsokszorozódnak, Rendünk kettészakad, a többi szerzetesrendből sok teljesen elpusztul, mert nem mondanak ellen a tévedésnek, hanem elfogadják.

4. Olyan sokféle vélemény és szakadás lesz a nép körében, a szerzetesek között és a klérusban, hogyha azok a napok az Evangélium igéi szerint nem rövidülnének meg, még a kiválasztottakat is a tévedésbe vezetnék, ha nem Isten mérhetetlen irgalmasságának hatalmas árama vezetné őket.

5. Szabályzatunkat és életmódunkat abban az időben néhányan a lehető legélesebb módon támadják meg. Mérhetetlen kísértések környékeznek mindenkit. Akik akkor igaznak bizonyulnak, az élet koronáját kapják meg. De jaj azoknak, akik reményüket egyedül a szerzetesi életbe fektetve langyosak lesznek, és a kísértéseknek nem állnak állhatatosan ellen, melyek a kiválasztottak próbatételeként engedtetnek meg.

6. Azok, akik izzó lélekkel az igazság iránti szeretetből és buzgalomból ragaszkodnak a vallásossághoz, mint engedetlenek és szakadók üldöztetéseket és jogtalanságokat fognak elszenvedni. Mert üldözőik a gonosz lelkektől üzetve azt fogják állítani, hogy Isten iránti hű engedelmisségből ölik meg és törlik ki a földről ezeket a megromlott embereket. De akkor az

Úr a szorongatottak menedéke lesz, és meg fogja menteni azokat, akik Benne bíztak. És ezek, hogy Urukhoz hasonlóak legyenek, bizakodva fognak viselkedni, és a halál által az örök életet elnyerve, úgy fognak dönteni, hogy inkább Istennek engedelmeskednek, mint az embereknek; és mivel a hazugságba és a hűtlenségbe nem akarnak beleegyezni, a haláltól semmi módon nem fognak félni.

7. Abban az időben néhány pap az igazságot agyonhallgatja, mások üldözik és megtagadják. Az életszentségben élők azok, akik csak külsőleg vallják a hitet, nevetségessé teszik, ami miatt az Úr Jézus Krisztus nekik nem méltó pásztorokat, hanem a pusztítót fogja küldeni.”

(A Szeráfi Szent Ferenc atya Művei, Washbourne, 1882, pp. 248-250)

Bosco Szent János próféciai 1862-ből:

Fiaid kérik a Hit kenyérét, és senki sem adja meg nekik... Hálátlan Róma, elpuhult Róma, arrogáns Róma... Elfeleltesd, hogy a te hatalmad és valódi dicsőséged a Golgotán van... Jaj neked; a törvény átok a számodra.

A következő évszázadban lesz egy Ökumenikus Tanács, mely után az Egyházban eluralkodik káosz.

A Római Katolikus Egyház az Egyedüli! És ha a földön csak egy katolikus marad, akkor ő lesz az egyetemes Egyház, a Katolikus Egyház, Jézus Krisztus Egyháza, melyet a pokol kapui soha nem vesznek be.

Láttam a két pápa kapcsolatát is ... láttam, hogy mennyi gonoszságot és kárt okoz a hamis egyház. Láttam növekedni méretben; és hogy mindenféle eretnek özönlik Rómába... És újfent láttam, hogy Péter temploma a titkos szekta (a Szabadkőművesség) által kidolgozott terv irányítása alá került, miközben viharok tépték.

Láttam egy titkos szektát, amely könyörtelenül aláasta a nagy Egyházat... Amikor az Egyház már nagyrészt elpusztult (a titkos szekta által), és amikor már csak a szentély és az oltár állt, láttam a (titkos szekta) rombolóit, amint belépnek az Egyházba a Fenevaddal.

Láttam Isten Anyjának megjelenését, és azt mondta, hogy a szenvedés nagyon nagy lesz. Hozzátette, hogy ezeknek az embereknek felemelt karokkal, tűzzel kell imádkozniuk. Mindenekelőtt azért kell imádkozniuk, hogy a Sötétség Egyháza elhagyja Rómát.

Az egyház nagy veszélyben van. Látom, hogy Rómában a Katolikus Egyházat olyan ravaszul formálják át, hogy alig marad száz pap, akit nem tévesztenek meg eretnekségekkel. Mindenki a pusztításon dolgozik, még a papság is. A nagy pusztítás már itt van...

Amikor láttam a Szent Péter templomot romjaiban, és azt, hogy a papság nagy része a pusztítással van elfoglalva – egyikük sem akarta nyíltan, mások előtt csinálni –, olyan nagy szorongás tört rám, hogy minden erőmmel Jézushoz kiáltottam, hogy Irgalmáért könyörögjek. Akkor megláttam magam előtt Mennyei Jegyesemet. Többek között azt mondta, hogy az Egyháznak ez a pálfordulása totális összeomlásnak fog látszani. De majd ismét feltámad; és ha csak egy katolikus marad is, az Egyház újra hódítani és győzni fog, mert nem emberi tanácsokon és nem emberi intelligencián alapszik. Azt is megmutatták nekem, hogy szinte nem maradnak keresztények a szó régi értelmében.

Az Egyház teljesen elszigetelődik és mintha teljesen kihalt lenne. Úgy tűnik, mindenki elfut...

A legfurcsább minden között, amit láttam, a püspökök hosszú felvonulása volt. Gondolataikat és kijelentéseiket a szájukból kijövő képek segítségével ismertették meg velem. A vallással szemben elkövetett hibáikat külső deformációk mutatták be. Néhánynak csak teste volt, sötét ködfelhővel a feje helyén. Másoknak csak feje volt, testük és szívük helyén sűrű gőzök. Némelyik béna volt; mások nyomorékok; mások aludtak vagy megdöbbenve meredtek maguk elé.

Láttam szinte minden püspököt a világon, de csak kevesen voltak szentek... Aztán láttam, hogy minden, ami a protestantizmusra vonatkozik, fokozatosan egyre inkább előtérbe kerül, és a Katolikus vallás teljes dekadenciába esik (elveszik)...”

Áldott Emmerich Anna Katalin (1774-1824) német misztikus kinyilatkoztatásai széles körben ismertek és nagyon megbecsültek. Halála után azt pletykálták, hogy a testét ellopták, ezért sírját 6 héttel halála után felnyitották, és testét sértetlennek találták. A következő mondatok tőle valók:

„Akkoriban a hit nagyon megfogyatkozik, és csak néhány helyen marad meg, néhány házban és néhány családban, melyeket Isten megóv a katasztrófák és háborúk idején.

Láttam, hogy sok pásztor olyan ideológiákat enged a szívébe, melyek veszélyesek az Egyházra. Építenek egy hatalmas, különös, extravagáns templomot. Mindenkit beengednek, hogy egyesüljenek és egyenlő jogaik legyenek: protestánsokat, katolikusokat, és minden fajta szekták tagjait. Ez lesz az új egyház....

A hamis egyház, és megszállott, gonosz emberek a Katolikus Anyaszentegyház ellen dolgoznak, és sok kárt okoznak – mind a saját korszakukban, mind a jövőben. És egy látomásban láttam, amint az Egyházat ellenségei lerombolják és egy új építésébe fognak, ami szigorúan emberi tervezésen alapul, de egyetlen szent sem fog ebben segítséget nyújtani nekik. Később ez az emberi egyház megsemmisül, és Isten szentjei csatlakoznak Isten valódi Egyházának újjáépítéséhez, mely még soha nem látott dicsőségben fog ragyogni.”

(TCS XXV/3.)